

Irak i øvrigt. Det er jeg helt enig i. Og det, forslaget handler om, er en mulighed for at give en hjælp til de irakere, der altså har fået afslag på asyl, til at de kan vende hjem både med menneskelige og med økonomiske ressourcer.

Der bliver tilrettelagt et forløb, der starter med en grundig samtale med hver enkelt om, hvad de har i bagagen allerede af kvalifikationer, hvordan man kan bygge videre på det, tager udgangspunkt i, hvad behovet er i hjemlandet, laver en handlingsplan, laver et forløb her i landet på mellem 6 og 9 måneder, som kan indeholde korte uddannelsesforløb og praktikforløb, og der er en klar forbindelse til en fortsættelse af indsatsen i hjemlandet.

Kl. 18.25

Derudover er der tilbud om økonomisk støtte til at starte, 30.000 kr. pr. voksen, 15.000 kr. pr. barn, og efter et halvt år igen mulighed for at modtage 15.000 kr. pr. voksen og 7.500 kr. pr. barn og endelig muligheden for at få hjælp i form af 11.000 kr., hvis man ønsker at starte selvstændig virksomhed. Det er et tilbud, som man har mulighed for at tage, hvis man synes, det er noget, man kan bruge til noget.

Jeg må ærligt indrømme, at jeg er noget forundret over, at oppositionen i sidste ende vælger decideret at stemme imod det her forslag. Vi kan have mange uenigheder og uoverensstemmelser. Jeg er også helt med på, at oppositionen gerne vil noget mere og noget andet. Men alternativet til det her er jo den eksisterende situation. Og det kan jeg simpelt hen ikke forstå at oppositionen synes er bedre. Jeg kan ikke forstå, at oppositionen synes, at det er et bedre alternativ. Jeg kan ikke forstå, at oppositionen ikke synes, at det her tilbud dog i det mindste skal have lov til at være der. Så kan det godt være, at oppositionen tror på, at det er der ikke nogen der vil tage imod. Men hvorfor skal man forhindre, at nogen kan få det tilbud, hvis der faktisk er nogen, der kan bruge det til noget? Det er jeg noget forundret over.

Og det fører mig også over til diskussionen om tidsrammen, der er her. For den er kort, det medgiver jeg meget gerne. Vi er på et tidspunkt i Folketingets samling, hvor vi nærmer os en afslutning på samlingen her op mod grundlovsdag, og derfor tikker dagene. Regeringen er helt enig i, at det er vigtigt, at vi har nogle fornuftige procedurer for en fornuftig behandling i Folketingssalen, men de procedurer rummer også mulighed for dispensation.

Og det her er et forslag, som ikke er vildt kompliceret. Det er et forslag, som alene giver et yderligere tilbud til nogle mennesker. Det er ikke et lovforslag, som ændrer retsstillingen i negativ retning for nogen mennesker – faktisk tværtimod – og derfor har jeg svært ved at følge med i den ophidselse, der er fra oppositionens side, der tager en diskussion om proceduren for procedurens skyld.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll, der gjorde meget ud af at tage en diskussion af proceduren for procedurens skyld, sagde, at det var en hel sag for sig. Samtidig blev regeringen anklaget af hr. Simon Emil Ammitzbøll for, at regeringen i forhold til forslaget ikke var klar til at finde pragmatiske løsninger. Jeg kan så undre mig over, at oppositionen ikke er klar til at forholde sig lidt pragmatisk til det her forslag og sætte lidt i proportion, hvad substansen er i forslaget i forhold til det tidsperspektiv, som vi så er i, fordi samlingen er ved at slutte. Men det er oppositionens valg.

Jeg er selvfølgelig glad for den støtte, der er fra de to regeringspartier og Dansk Folkeparti til forslaget. Regeringen tror på, at det er et rigtig godt tilbud, det giver i første omgang nogle muligheder for de afviste irakiske asylansøgere til at få startet en tilværelse i hjemlandet igen.

Når man sidder og lytter til især oppositionens bemærkninger til det her, og her vil jeg så primært henvende mig til Socialdemokratiet, hvor igen og igen vi hører hr. Troels Ravn sige, at afviste asylansøgere skal rejse hjem, når forholdene er til det – hr. Hüseyin Arac bruger formuleringen, at de, der kan rejse hjem, skal rejse hjem – så får jeg også lyst til at sige: Det er muligt, og man kan rejse hjem til Irak.

Kl. 18.30

Så i forhold til hr. Hüseyin Aracs definition burde den være klaret. Hr. Troels Ravn har en anden definition, og jeg vil simpelt hen sige, at jeg er meget glad, særlig når vi har sådan en debat her, for, at det ikke er Socialdemokraterne, der er ved magten, for Socialdemokraternes politik ville skabe kaos.

Nu er jeg jo nødt til at stille spørgsmål retorisk, for jeg har ikke haft mulighed for at stille spørgsmål her i dag og kan jo egentlig heller ikke gøre det her, men så alligevel formulere dem – for det hænger ikke sammen. Socialdemokraterne er nødt til at melde klart ud, hvad det er, de vil. Man kan ikke sige, at afviste asylansøgere skal rejse hjem, og så samtidig sige, at de for øvrigt kan få lov til at blive her.